

RAINER MARIA
RILKE

Helmuth Lucius von Stoedtennek

*Ahogy a Természet átengedi
a tompa merészségnek a lényeket,
hogy rög s ág alig védelmezi
őket, mi sem vagyunk kedvesek
létünk ősalapjának, kockáztat.
De mi inkább, mint a növény, az állat,
kockázatával tartunk, néha
merészebben is (nem haszonból),
mint az élet, merészebben, még ha
lehelettel is. Nincs, mi védjen, ahol
a tiszta erők súlya hat, biztosan
állunk mégis, elrejt, nyugtot ad
védtelenségünk, és hogy a nyitott
felé fordítottuk, vesztét látva,
hogy ahol a törvény megindít, ott
végre igent mondjunk a nyitottra.*

Nehézségi erő

*Közép, ahogy mindenből
visszahúzódsz, de még a szárnyalóból is
újratámadsz, közép, te legerősebb.*

*Ami nem mozdul: keresztülzúdul rajta,
mint szomjon az ital, súlyának ereje.*

*De az alvó,
akár a táj felett hosszan időző felhő,
ontja a súly gazdag esőjét.*

A föld királyai

*A föld királyai vének,
trónjukat nincs kire hagyják.
Fiaikat sírnak adják,
és lányaik a koronát
leteszik a harc kezébe.*

*A népnek pénz kell, széttöri,
míg a világ új urai
aranyból gépet öntenek,
hogy mit akarnak, megtegye,
ám a szerencse nincs vele.*

*Mert az érc hazavágy. Elhagy
gyors kereket, pengő érmet,
mely tanította: ez az élet,
és a gyárból visszaszalad,
a bukszából messze gurul,
a megnyílt telérbe visszahull,
s a hegy bezárul mögötte.*

Schein Gábor fordításai